

Guanyar com vol la UE

Els resultats del 13-D no es poden extrapolar a la lleugera, això és evident. Només van votar unes desenes de ciutats i pobles i, encara que siguen molt representatives, no són un retrat prou cabal del país. Dit això, les dades definitives insinuen per primera vegada que podríem guanyar un referèndum en les condicions que exigeix la Unió Europea.

Els resultats del 13-D no es poden extrapolar a la lleugera, això és evident. Només van votar unes desenes de ciutats i pobles i, encara que siguen molt representatives, no són un retrat prou cabal del país. Dit això, les dades definitives insinuen per primera vegada que podríem guanyar un referèndum en les condicions que exigeix la Unió Europea. Les condicions per a reconèixer la independència, que la Unió Europea fixà llavors del referèndum de Montenegro, imposen una majoria qualificada, no una majoria simple. Una majoria qualificada definida per dos paràmetres: ha de votar, com a mínim, el 50% de la població, i el vot afirmatiu ha de ser, com a mínim, del 55%. Doncs bé, en el cas de Montenegro, el resultat del referèndum fou acceptat per la UE amb un 47% del total dels votants en favor de la independència. Perquè (és important d'insistir-hi) la condició no és que vote en favor de la independència el 55% per cent del cens, sinó el 55% dels qui voten, sempre que la xifra de votants arribi al 50% del cens, com a mínim. I això és una barrera molt més baixa que no sembla. Per exemple: En cas de votar un 50% just dels electors censats (i amb això ja es compliria la primera condició), n'hi hauria prou que votàs en favor de la independència un 27,5% del total del cens electoral, perquè aquesta quantitat representaria el 55% dels sí necessaris per a complir la segona condició). (Dit siga de passada, hi ha una xifra que no hauríem de menystenir tampoc: en els 166 municipis on hi hagué consulta el nombre total de votants en favor de la independència fou de 182.625. A Montenegro, en el referèndum de la independència, hi votaren favorablement 230.661 electors en total.) Tornem-hi, tanmateix. D'entrada, el resultat final de diumenge indica que un 26,01% del total de votants empadronats optaren pel sí. Dit d'una altra manera: sabem que el 26,01% de tots els ciutadans de més de setze anys empadronats en els municipis on es feren les consultes van dir que sí a la independència. Però cal tenir en compte que el cens usat no era el cens que la Unió Europea acceptaria, sinó un cens més gran, ampliat amb els immigrants i els majors de setze anys. I l'anàlisi de les dades indica que, especialment entre la població immigrada, l'abstenció va ser molt alta, fet que rebaixa el pes que els vots afirmatius tindrien en un referèndum oficial. És evident, doncs, que descartant el vot dels immigrants i dels joves de setze i disset anys el vot afirmatiu pujaria fàcilment per damunt del 30%. I això voldria dir, senzillament, que si haguera votat el 50% del cens, per comptes del 27,5%, fins i tot en el supòsit que tots els altres votants haguessen votat que no, el referèndum s'hauria guanyat, conformement a les condicions de la Unió Europea. Perquè, en el cas d'un 50% del vot, ho torne a dir, només cal que un 27,5% vote en favor de la independència per a guanyar el referèndum complint escrupolosament les condicions imposades per la Unió Europea. El problema és, doncs, l'abstenció. Perquè per arribar al 50% de votants, imprescindible si volem que la Unió Europea accepti els resultats, falten 23 punts. Aquests 23 punts s'aconseguirien si tres abstencionistes de cada deu, de diumenge, anassen a votar, cosa que no sembla precisament impossible. Diumenge no era una convocatòria oficial i el boicot dels partidaris del no era evident. S'atrevirien a mantenir el boicot en un referèndum oficial? Seria un risc molt alt per a ells... Les dades són, sens dubte, insuficients i parcials. Però indiquen una cosa que és una novetat absoluta en la història política del nostre país: avui tenim indicis a bastament per a creure que al Principat guanyar un referèndum d'independència ja no és cap fantasia. Poca broma.

17 desembre 2009

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)